

KIBRIS BARIŞ PLATFORMU

25 Şubat 2008

Ekselansları Recep Tayyip Erdoğan,

Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı.

Sayın Başbakan,

Kıbrıs sorununun varlığı, yarım asırdır adamızda olağanüstü hal yaşanmasına neden olmuştur. Sizin de sürekli ifade ettiğiniz gibi, Avrupa Birliği'nde Türkiye'nin şu anda müzakere sürecini tıkayan en önemli anahtar konu Kıbrıs sorunudur. Kıbrıs sorunundan özellikle Kıbrıs Türk toplumu zarar görmektedir ve toplumsal tükenişle karşı karşıya gelmiştir.

Gelinen noktada, Kıbrıs Türk toplumunun özgür iradesinin yok sayıldığını her Kıbrıslı Türk kaygı ile izlemektedir. Toplumsal irade kaybının ve toplumsal yokoluşun karşılığı maddi değerler olmamalıdır. Kaldı ki; kuzey Kıbrıs'ta kişi başına düşen milli gelirin on bin doları geçtiği söylemi de gerçeği yansıtmamaktadır. Kuzey Kıbrıs'ta üretilen toplam milli gelirin, resmi rakamların aksine, kuzey Kıbrıs'ta yaşayan yarım milyondan fazla kişi arasında bölüşüldüğünü Sayın Talat da ifade etmektedir. Milli gelir birimi olarak kullanılan Amerikan dolarındaki değer kaybı da dikkate alındığında, son yıllarda reel anlamda Kıbrıslı Türklerin gelir seviyelerinde iddia edilen oranda artış olmadığı görülebilir. Türkiye'nin her ay sonu gönderdiği finansal transferler, refahımızın bir ölçüsü değil de toplumsal erozyonun bir göstergesidir.

Kıbrıslı Türkler bireysel temelde artık AB vatandaşlarıdır ve bu bir kazanımdır. Kıbrıs Cumhuriyeti vatandaşlığının sağladığı imkanlardan kısmen yararlanıyorlar; güney Kıbrıs'ta çalışıyorlar, sağlık, eğitim, ulaşım gibi bazı imkanlardan yararlanıyorlar ancak tüm bunlar toplumsal tükeniş durduramıyor.

Bugünkü durum ve Avrupa Birliği'nin sürece dahil olması Türkiye'nin onayını almıştır:

Türkiye ile Avrupa Birliği arasında 1995 yılında Gümrük Birliği uygulamaya girerken, tüm Kıbrıs adına Kıbrıslı Rumlar tarafından Kıbrıs Cumhuriyeti'nin AB'ne üyelik müracaatına Türkiye onay vermişti. Daha sonra, 1999'da Türkiye aday aday olurken, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin AB üyeliği için yapmış olduğu müracaatın Aralık 2002'de Kıbrıs'ta çözüm olmasa dahi sonuçlandırılacağı kararını kabullenmişti. 2002 yılı sonunda Türkiye'ye AB ile giriş görüşmelerine başlamak üzere tarih verileceği sözü karşılığında Kıbrıs Cumhuriyeti resmi olarak AB üyeliğine davet edilmiştir. 1998 yılındaki AİHM kararı gereği 2003 yılında Türkiye Loizidou'ya mülk konusunda tazminat ödeyerek AB ile müzakerelere başlamak üzere tarih için tarih almıştır. Yine 2003 yılında Selanik'te 16 Nisan da Kıbrıs Cumhuriyeti AB üyeliğine kabul edilirken Giriş Antlaşması Türkiye Başbakanı olarak siz ve bugünün Cumhurbaşkanı Sayın Gül tarafından parafe edilmiştir. Sonuçta; 2004 yılında Kıbrıs Cumhuriyeti fiilen AB üyesi olmuştur ve Türkiye, Ankara Ant. Ek Protokolü'nü imzalayarak resmi gazetede yayınlamış ve Aralık 2005'te AB ile üyelik müzakerelerine başlamıştır. Tüm bunlar, Kıbrıs sorununun bugününü şekillendiren kilometre taşlarıdır ve Avrupa Birliği Kıbrıs sorununda esas karar verici duruma gelmiştir.

“Çözumsuzlük çözüm değildir” diye çıktığınız bu yolda Kıbrıs’ta erken çözüm isteyenlerin doğal müttefiki olmanızı sizden bekleriz:

Üzüntü ile izliyoruz ki; Türkiye Cumhuriyeti ile Kıbrıs Türk liderliği, birleşmenin “Tanrı kelamı” olmadığı yaklaşımı ile Kıbrıs’ta bir çözümün zamana yayılarak Türkiye’nin AB üyeliği sonrasına ertelenmesi gerektiği konusunda bir söylem ve eylem birliği içindedir. Erken bir çözümü talep eden Kıbrıslı Türkleri “ikna” ederek Kıbrıs’ta çözümü geçiktirmek çabaları vardır. Kıbrıs’ın kuzeyinde demografik, siyasi, ekonomik ve kültürel yapıda yaşanan süratli değişim bu hedef doğrultusundadır. Halbuki; kısa süre önce Almanya’da yaptığınız konuşmada *“Kimse sizden asimilasyon noktasında hoşgörü bekleyemez. Zira, asimilasyon bir insanlık suçudur”* şeklindeki ifadeniz Kıbrıslı Türkler için de geçerli olmalıdır.

Kıbrıs Rum liderliğinin çözüm yönünde olumsuz tavırlarını beğenmesek de anlamak durumundayız. 1964 yılından itibaren Kıbrıs Cumhuriyeti adına hareket etme ve son olarak da Avrupa Birliği üyeliğini Türkiye ve Kıbrıslı Türklere karşı kullanma olanağını netice itibarıyla onların bu tavırları kendilerine sağlamıştır. Avrupa güvenlik şemsiyesi altında daha rahat hisseden Kıbrıslı Rumların çözüm yönünde yeniden motive edilmemeleri halinde, Kıbrıs’ta erken bir çözüme ihtiyaçları kalmamıştır. Kıbrıslı Rumların 24 Nisan 2004 tarihinde yapılan referandumda BM çözüm planını büyük bir oranda reddetmiş olmaları bu durumun hem bir neticesidir hem de kanıtıdır. Şayet çözüm isteniyorsa, Kıbrıslı Rumların çözüm yönünde motive edilmeleri gerekmektedir. Bunun için de Kıbrıslı Türkler’in Kıbrıs Cumhuriyeti’nden kaynaklanan haklarının geri talep edilmesi kaçınılmazdır. Kıbrıs Cumhuriyeti Devletinin, bir ortak tarafından diğer ortak olan Kıbrıs Türk toplumu aleyhine kullanılma olanağının ortadan kalkması halinde, Kıbrıslı Rumların BM çözüm planı temelinde ve AB değerlerinde bir çözüme onay vermesi kolaylaşacaktır.

Ekselansları,

Kıbrıs’ta devam eden çözumsuzlükte Türkiye Hükümetlerinin ve Kıbrıs Türk liderliğinin de büyük oranda sorumluluk payı olduğunu uluslararası toplum yeniden gündeme getirmektedir. Bu durum biz Kıbrıslı Türkleri çok daha fazla rahatsız etmekte ve umutsuzluğa sürüklemektedir.

Gerek Avrupa Birliği ve gerekse Birleşmiş Milletler belgelerinde, Türkiye ve Kıbrıs Türk liderliği Kıbrıs’ta erken bir siyasi çözüm yönünde yeterince katkı koymadığı sıklıkla tekrarlanmaya başlanmıştır. Bu belgelerde Kıbrıs’ta taraflar arasında imzalanan 8 Temmuz Antlaşması’nın uygulanması için çaba harcanmadığına ısrarla vurgu yapılmaktadır. Türkiye ve Kıbrıs Türk tarafında bu konuda niyet ve politik iradenin olmadığına dikkat çekilmektedir. Aynı belgelerde Kıbrıs Rum liderliğinin olumsuz tavrına da vurgu yapılması bu gerçeği ortadan kaldırmamaktadır.

AİHM kararlarına göre “KKTC Türkiye’nin bölgesel alt yönetimidir”:

AİHM kararlarında ifade edildiği şekli ile *“KKTC Türkiye’nin bölgesel alt yönetimidir”* ve AİHM, kuzey Kıbrıs’taki insan hakları ihlallerinden Türkiyeyi sorumlu tutmaktadır. Bu yönde ödenen tazminatlar ve “KKTC yerel meclisi” kararı ile oluşturulan Mülk Komisyonunun, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’ne Türkiye’nin bir iç hukuk çaresi olarak sunulmuş olması, kuzey Kıbrıs’ın Türkiye’nin efektif kontrolü altında olduğunun teyidinde dönük Türkiye tarafından atılan adımlardan bazılarıdır.

BM belgeleri; “Türk tarafı çözüm yönünde yeterince gayret sarfetmiyor” diyor:

3 Aralık 2007 tarihli BM Genel Sekreteri’nin (GS) Kıbrıs raporunda (S/2007/699), *“tarafarda siyasi kararlılık olmaması nedeniyle 8 Temmuz Antlaşması’nın uygulamaya konması yerine boşuna zaman harcadığı, AB mali yardım projelerinin engellendiği, yapılmayacağı konusunda*

uzlaşmış olmasına rağmen askeri tatbikatlara ve karşılıklı suçlamalara devam edildiği bir kez daha kayda geçirilerek, Türk Ordusunun, Ledra Sokağı dahil çeşitli noktalarda Yeşil Hat ihlalleri yaptığı, BM askerlerinin görev yapmasını engellediği ve BM'nin Maraş ve diğer konularda Türkiye Hükümeti'ni sorumlu tutmaya devam ettiği” net bir dille ifade edilmektedir.

BM Genel Sekreteri'nin söz konusu raporunda (S/2207/699) ve Güvenlik Konseyi kararında (14 Aralık 2007) atıfta bulunulan 1251 (Haziran 1999) nolu BM GK kararı, uygulanan Türk politikalarına uyarı niteliğindedir. Bu kararın 11. maddesi şöyledir; *“Kıbrıs'ta bulunacak bir çözümün; Güvenlik Konseyi'nin ilgili kararlarında belirtildiği gibi tek egemenliği, tek uluslararası kimliği ve tek vatandaşlığı olan, bağımsızlığı ve toprak bütünlüğü garanti edilmiş, politik eşit iki toplumun oluşturacağı, iki bölge ve iki toplumlu federal bir Kıbrıs Devleti temelinde olmalıdır ve böyle bir çözüm, herhangi bir başka ülke ile tamamen veya bir kısmının birleşmesini veya taksimin veya ayrılmanın herhangi bir şeklini dışlamalıdır”*. 1999 tarihli bu kararın 2007 yılı sonunda yeniden hatırlatılması dikkate alınmalıdır.

AB; “Kıbrıs Cumhuriyeti 1 Mayıs 2004 tarihi itibarıyla AB üyesi olmuştur ve uluslararası hukuk açısından (adada) sadece Kıbrıs Cumhuriyeti'ni tanırız” diyor:

Avrupa Birliği de, Türkiye'nin üyelik görüşmelerine başlarken Kıbrıs ile ilgili verdiği sözleri yerine getirmediği için hayal kırıklığını tekrarlamaktadır. Son olarak, 14 Aralık 2007 tarihli Avrupa Birliği Devlet ve Hükümet Başkanları Zirvesi kararında yer alan ifadeler, Türkiye'nin Kıbrıs sorunu ile ilgili tavırlarından AB nin gün geçtikçe daha fazla rahatsız olduğunu göstermektedir. Devam eden giriş görüşmelerinde sekiz başlığın askıya alınması ve açılacak müzakere başlıklarının da kapanmayacağı Kıbrıs sorununda Türkiye'nin atacağı adımlara bağlanmış olması bu rahatsızlığın bir ifadesidir.

14 Aralık 2007 tarihli AB Zirve raporunda şu ifadeler yer almıştır; *“Konsey, Türkiye'nin ayırım yapmaksızın Katma Protokolü uygulayarak Kıbrıs Cumhuriyeti ile ilişkilerini normalleştirmemesinden üzüntü duyar. Konsey, Avrupa Topluluğu ve üye ülkelerin 21 Eylül 2005 tarihli deklarasyonu kapsamındaki konularda gelişmeleri izlemeye devam edecektir ve Türkiye'den olumlu havanın yaratılması ve somut adımların atılması da dahil olmak üzere, Kıbrıs sorununa BM çerçevesinde ve Birliğin kuruluş prensipleri doğrultusunda kapsamlı ve yaşayabilir bir çözüm bulunmasına yol açacak 8 Temmuz Antlaşmasını aktif olarak desteklemesini bekler.”*

Atıfta bulunulan 21 Eylül 2005 tarihli AB deklarasyonunun özeti şöyledir *“Avrupa Topluluğu ve üye devletleri ilgili başlıklarda müzakerelerin başlamasının Türkiye'nin yükümlülüklerini yerine getirmesine bağlı olduğunu vurgular; Kıbrıs Cumhuriyeti'nin 1 Mayıs 2004 tarihi itibarıyla AB üyesi olduğunu hatırlatır ve uluslararası hukuk açısından sadece Kıbrıs Cumhuriyeti'ni tanıdıklarının altını çizer; tüm üye devletlerin tanınmasının katılım sürecinin gerekli bir parçası olduğunu ve Türkiye ve tüm üye devletler arasındaki ilişkilerin bir an evvel normalleşmesine verdiği önemi vurgular; BM Genel Sekreteri'nin, ilgili Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Kararları ve AB'yi kuran temel ilkeler doğrultusunda soruna kapsamlı bir çözüm getirme yolundaki çabalarına destek verilmesinin önemi üzerinde mutabıktır.”*

Sayın Başbakan,

Yukarıdaki olgular, Kıbrıslı Türkler açısından bir gerçeği ortaya çıkarmaktadır. Türk politikası sık sık *“sorun BM de çözümlenmelidir”* diyor olsa da ve Sayın Talat, sizin de onayınızla tüm BM kararlarına atıfta bulunan 8 Temmuz Antlaşmasını imzalamış olsa da, maalesef Türk tarafının üzerine düşeni yapmadığını BM ve AB tesbit etmektedir.

“İzolasyonlar kalkacak, Kıbrıslı Rumlar sıkışacak...” şeklinde ortaya konan söylem günü kurtarmak adına devam ettirilirken, Kıbrıslı Türklerin demografik, ekonomik, sosyal ve kültürel çöküşü devam etmektedir. Kuzey Kıbrıs'ta toprak yağması ile birlikte ekonomik sektörlerin el değişimi devam etmektedir ve Kıbrıslı Türklerin toplumsal varlığı ciddi tehlike altındadır. Kuzey Kıbrıs'a para göndermekle bu çöküş durdurulamaz, aksine yokoluş süreci hızlanır.

Çözüm yönünde erken hareket edilmez, Kıbrıs politikaları yeniden gözden geçirilmez ve Kıbrıs sorununun çözümü Türkiye'nin AB üyeliğine bağlı tutulmaya devam edilirse, yakın bir gelecekte Kıbrıs adası üzerinde Kıbrıs Türk toplumunun varlığından söz etmek mümkün olmayacaktır. Bilinmelidir ki, öyle bir durumda kaybedecek olan sadece Kıbrıslı Türkler değildir. Tıkanan AB uyum çalışmalarının, Türkiye'de demokratik, siyasi, sosyal ve ekonomik istikrarsızlığı daha da tırmandırması kaçınılmazdır. Bir yandan Kıbrıslı Türkler yokoluşa sürüklenirken, bunun bedelini tüm Türkiye de ödemeye devam edecektir.

Kıbrıs Barış Platformu

KIBRIS BARIŞ PLATFORMU

Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası (KTÖS), Kıbrıs Türk Orta Eğitim Öğretmenler Sendikası (KTOEÖS), Kıbrıs Türk Hekimleri Sendikası (Tıp-İş), Doğu Akdeniz Üniversitesi Birlik ve Dayanışma Sendikası (Daü-Bir-Sen), Kıbrıs AB Derneği (KAB), Toplumcu Demokrasi Partisi (TDP), Birleşik Kıbrıs Partisi (BKP), Yeni Kıbrıs Partisi (YKP), Kıbrıs Yayıncılar Birliği (Kıb-Yay), Devlet Çalışanları Sendikası (Çağ-Sen).